

N:o 92.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1900, kl. 12 midd.

Memorial med förslag till åtskilliga stadganden, som böra införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

(R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlemna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka angå: med statsregleringen gemenskap egande utgifter; på riksgäldskontoret anvisade kreditiv; från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.; riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarna; samt fullmäktige meddeladt uppdrag att låta ombesörja tryckning af de utaf konstitutionsutskottet vid 1810, 1812 och 1815 års riksdagar afgifna memorial m. m.; äfvensom förslag till aflöningsstat för riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjening samt indragnings- och pensionsstat vid riksgäldskontoret.

De föreslagna §§ 20, 21 och 22 grunda sig på Riksdagens bifall till statsutskottets memorial n:o 66, och § 45 på bifall till sammansatta stats- och bankoutskottets utlåtande n:o 7.

Den föreslagna § 82 har affattats i enlighet med kamrarnes sammanstående beslut i anledning af statsutskottets memorial n:o 68.

I öfrigt återfinnas de föreslagna stadgandena med enahanda lydelse i 1899 års reglemente, och i staterna har endast företagits den ändring, att registratorn och kanslisten J. P. F. Montell, som under innevarande år erhållit afsked från sin tjänst, uppförts å pensionsstaten.

Med förbehåll såsom vanligt, att vid reglementets slutliga uppställning få ändra paragrafernas nummerordning, der sådant kan erfordras, hemställer utskottet,

att det nu öfverlemnade förslaget till stadganden samt aflönings-, indragnings- och pensionsstater vid riksgäldskontoret må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 10 maj 1900.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

3:o. Med statsregleringen gemenskap egande utgifter.**§ 19.**

I händelse under löpande året skulle visa sig, att *Statskontorets inkomster* äro *otillräckliga* för bestridande af dess utgifter, åligger det Riksgäldskontoret att, sedan Kongl. Maj:t, uppå Statskontorets underdåniga anmälan, pröfvat behovet, för dess fyllande tillhandahålla Statskontoret det belopp, Kongl. Maj:t för sådant ändamål finner för godt bestämma; dock med förbindelse för Statskontoret att, så snart dess tillgångar det medgifva, återgälda hvad Riksgäldskontoret sålunda förskjutit.

4:o. På Riksgäldskontoret anvisade kreditiv.**§ 20.**

Till följd af stadgandet i Regeringsformens 63 § har Riksdagen anslagit och till utbetalning från Riksgäldskontoret anvisat en *kreditivsumma* af sju millioner fem hundra tusen kronor, för att *vid infallande krig* af Konungen lyftas, sedan han Statsrådet in pleno hört och Riksdagen sammankallat. Riksdagens å denna summa utfärdade förseglade anordning får ej förr brytas eller summan af Fullmäktige utbetalas, än sedan riksdagskallelsen blifvit i allmänna tidningarna kungjord.

§ 21.

Den *kreditivsumma*, som, enligt ofvan åberopade grundlagsstadgande, bör å Riksgäldskontoret anvisas för att, på sätt detsamma innehåller, under tiden mellan innevarande och nästkommande Riksdag vara tillgänglig, då Konungen till *rikets försvar eller andra högst viktiga och angelägna ändamål*, sedan hela Statsrådets tankar deröfver blifvit inhemtade, finner den vara oundgängligen nödig, har Riksdagen fastställt till sju millioner fem hundra tusen kronor.

§ 22.

För bestridande af ifrågakommande *utbetalningar* utaf de genom näst föregående paragrafer å *Riksgäldskontoret anvisade kreditiv* böra detta verks härtill disponibla tillgångar begagnas, och, i fall dessa icke äro tillräckliga, de derutöfver erforderliga medlen af Riksgäldskontoret upplånas mot Kontorets obligationer, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången uppsägning; egande Fullmäktige att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer; dock får obligationernas förfallotid icke utsättas senare än fem år efter deras utgifningsdag.

§ 23.

Till bestridande af sådana *telegrafverkets oförutsedda utgifter*, som för uppfyllande af traktatsenliga förbindelser kunna erfordras, har Riksdagen medgifvit, att Kongl. Maj:t må ega att, i händelse verkets egna medel dertill icke lemna tillgång, i Riksgäldskontoret utbekomma förskott till belopp af högst ett hundra femtio tusen kronor.

5:o. Från Riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.

§ 24.

Alla på Riksdagens beslut grundade utgifter för *riksdagskostnader* skola, intill dess annorlunda af Riksdagen förordnas, under behörigt iakttagande af samma genom Riksdagens Statsutskott Fullmäktige till efterrättelse härvid meddelade beslut, omedelbart från Riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, hvarförutan sådana af Riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blifvit, dels framdeles varda af Kongl. Maj:t godkända och å Kongl. Statskontoret anvisade, må, efter erhållna requisitioner och anstald granskning af därför aflemnade verifikationshandlingar, Kongl. Statskontoret af Riksgäldskontoret godtgöras.

§ 25.

Kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten, för vederbör-
ligt underhåll och tillsyn så väl af den för *Riksgäldskontoret* anvisade som
af de för *Riksdagens* sammankomster afsedda *fasta egendomar*, äfvensom för
de uti samma egendomar befintliga inventariers underhåll och komplette-
ring, skola utaf Riksgäldskontorets medel bestridas, i likhet med andra till
så kallade *kontorsexpenser* vanligen hänförda utgifter.

§ 26.

För komplettering och utvidgande af *Riksdagens bibliotek* samt der-
med förenade utgifter utgår från och med år 1899 ett årligt anslag af
fyra tusen fem hundra kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fast-
ställda stadgar för Riksdagens bibliotek, med deri vid 1894 och 1899 års
riksdagar vidtagna ändringar, samt instruktion för bibliotekarien vid Riks-
dagens bibliotek tjena till efter rättelse.

Riksdagen har år 1884 beslutat:

a) att bestämma aflöningen för Riksdagens bibliotekarie till:	
lön	kronor 2,500: —
och tjänstgöringspenningar	» 1,500: —
	<hr/> kronor 4,000: —;

att lönen må kunna, efter fem års tjänstgöring i befattningen, ökas
med 500 kronor;

att, om bibliotekarien erhåller fri bostad med nödig vedbrand, tjänst-
göringspenningarne skola utgå med endast 600 kronor, dock så, att, vid
afdrag i följd af tjänstledighet, detsamma, med tillämpning af de för så-
dant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjänstgöringspen-
ningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma
bestämmelser må gälla för Riksdagens bibliotekarie, som i Riksgäldskonto-
rets reglemente finnas för detta kontors tjänstemän angifna;

att bibliotekarien skall vara skyldig ej mindre att ställa sig till ef-
terrättelse gällande eller blifvande stadgar för Riksdagens bibliotek och in-
struktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek än ock utan vidare

ersättning lemna det biträde, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret kunna af honom påkalla vid göromål för Riksgäldskontorets räkning;

b) att Fullmäktige i Riksgäldskontoret må ega att vid Riksdagens bibliotek anställa en vaktmästare med åtnjutande af dels:

lön	kronor 600: —
tjenstgöringspenningar	» 100: —
	<hr/>
	kronor 700: —,

dels ock antingen fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjenstgöringspenningar; hvilken aflöning må kunna, efter fem års ordinarie tjenst, höjas, lönen med 100 och tjenstgöringspenningarne med 100 kronor;

att i fråga om tjenstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser må gälla för den vid Riksdagens bibliotek anstälde vaktmästare, som i Riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästarne vid detta kontor angifna; och

c) att så väl bibliotekariens som vaktmästarens vid Riksdagens bibliotek aflöning och pension skola utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader.

Enligt 1894 års Riksdags beslut ega Fullmäktige i Riksgäldskontoret att under riksdag vid Riksdagens bibliotek anställa en amanuens med arfvode af högst fem kronor om dagen samt att tilldela vaktmästaren vid biblioteket, förutom hans ofvan berörda aflöning, ett extra arfvode af 1 krona 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

§ 27.

De traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma *Riksdagens revisorer*, skola, enligt behörigen granskade och godkända räkningar, utbetalas af Riksgäldskontoret; egande revisorerna att, utom de af dem fastställda arfvoden till de hos dem anstälde sekreterare samt kameral-, kansli- och vaktbetjening, på Riksgäldskontoret anvisa ersättning för inköp af papper, skrifmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föranledas af verkställda resor.

Kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning af *revisorernas berättelser* öfver revisionen af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret,

äfvensom af de förklaringar, som i anledning deraf kunna varda afgifna, böra äfven af Riksgäldskontorets medel bestridas.

§ 28.

Aflöningen för *justitieombudsmannen* samt den hos honom anställda *kansli- och vaktbetjening* bör af Riksgäldskontoret under sista månaden af hvarje kvartal utbetalas; skolande lönen för *justitieombudsmannen*, under den tid innevarande Riksdags statsreglering kommer att blifva gällande, utgå med åtta tusen kronor, eller lika belopp, som justitiekanslerns aflöning enligt sagda statsreglering utgör; hvaremot justitieombudsmannen, derest han förut innehar tjänst på rikets stat, är skyldig att den dermed förenade löneinkomst frånträda, så länge han uppbär justitieombudsmanslönen.

Utöfver den fastställda aflöningen eger den justitieombudsman, som hädanefter tillträder detta embete och dessförinnan icke är i hufvudstaden bosatt, att såsom *flyttningshjälp* uppbära från Riksgäldskontoret ett tusen fem hundra kronor.

För ofvan anmälda *kansli- och vaktbetjening* utgår *aflöningen* med följande årliga belopp, nemligen:

för *sekreteraren* med fyra tusen fem hundra kronor;

- » *en kanslist*, som tillika har skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen, med tre tusen kronor; hvilka två löner dock kunna höjas efter fem år med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;
- » *en kanslist* med två tusen fem hundra kronor, dock med rätt för justitieombudsmannen att, utan tillsättning af omförmälde kanslist, till befordrande af göromålens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m. använda nämnda belopp, dock med skyldighet å hans sida att för medlens användning redovisa; samt
- » *en vaktmästare* med åtta hundra kronor, hvilket belopp dock efter fem år kan höjas med 100 kronor, men, så länge boställsrum i Riksdagens hus af nämnde vaktmästare innehafvas, kommer att minskas med 150 kronor om året.

I öfrigt skola de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och vilkor i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens bepröfvande, gälla äfven för justitieombudsmansexpeditionen; hvarjemte särskildt är stadgadt, dels att sekreteraren hos justitieombudsmannen bör utan särskild ersättning jemväl bestrida de göromål, som tillhöra sekreterarebefattningen

hos tryckfrihetskomitén, dels att, derest han förut innehar tjänst på rikets stat, samma vilkor och förbehåll skola vid uppbärandet af ofvan berörda aflöning iakttagas, som äro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

§ 29.

Till *kostnader* för *justitieombudsmannens embetsresor* bör Riksgäldskontoret uppå hans requisition och emot därför inom hvarje års utgång afgifvande redogörelse förskottsvis utbetala en summa af två tusen kronor.

För upphandlingen af *skrifmaterialier* och för *andra expenser* vid *justitieombudsmannens* och *tryckfrihetskomiténs expedition* bör ett årligt belopp af fem hundra kronor, emot behörig redogörelse, förskottsvis af Riksgäldskontorets medel utanordnas.

Tryckningen och häftningen af *justitieombudsmannens embetsberättelser* jemte dertill hörande bilagor böra verkställas och papperet för dessa handlingars tryckning anskaffas genom Fullmäktiges försorg; dock skall den dervid erforderliga korrekturläsningen besörjas på sätt förut skett; börande samtliga trycknings- och häftningskostnaderna för ifrågavarande berättelser och bilagor omedelbart utaf Riksgäldskontoret godtgöras, utan afdrag å de till expenser för sagda expedition beviljade anslag, hvaremot de medel, hvilka inflyta genom samma berättelsers försäljning i bokhandeln, skola af justitieombudsmannen, som härom eger foga anstalt, inför Fullmäktige särskildt redovisas.

§ 30.

Såsom *arfvode* åtnjuter Fullmäktiges Ordförande tre tusen två hundra kronor, samt hvar och en af de öfrige Fullmäktige ett tusen sex hundra kronor årligen; hvarförutom Fullmäktig, som ej är i Stockholm bosatt, eger att för *en resa* årligen till och från *hemorten* uppbära kostnadsersättning, beräknad efter samma grunder, som gälla för beräkandet af resekostnadsersättningen åt Andra Kammarens ledamöter.

Fullmäktiges *Deputerade* åtnjuta härjemte särskilda årliga arfvoden, som utgå med fem tusen kronor till den Deputerad, som utöfvar det i § 57 omförmälda uppdrag, hvilket skall af en af Deputerade bestridas, och med tre tusen kronor till den andre af Deputerade.

§ 31.

Aflöningen för Riksgäldskontorets tjänstemannapersonal och vaktbetjening utgår enligt den af Riksdagen för nämnda verk fastställda aflöningsstat, hvilken icke får öferskridas; varande nedanstående *vilkor* och *förbehåll* stadgade för tillgodonjutande af den för bemälda tjänstemannapersonal och vaktbetjente beviljade *löneförhöjning*:

1:o. Innehafvare af de ökade lönerna inom Riksgäldskontoret äro underkastade den vidsträcktare tjänstgöringskyldighet eller den jemkning i åligganden, som antingen vid en blifvande förändrad organisation af detta verk eller eljest kan varda i allmänhet stadgad; och böra de fullmakter, som för Riksgäldskontorets tjänstemän utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, hvilka kunna den åläggas.

2:o. Sådana uppdrag och bestyr, som till följd af Rikets Ständers eller Riksdagens förfoganden böra af tjänstemännen vid Riksgäldskontoret förrättas, skola, oaktadt särskilda arfvoden för enahanda uppdrag och göromål tillförene utgått, hädanefter inbegripas under vederbörandes bestämda tjensteåligganden, hvadan alltså den framtida vedergällningen för sagda uppdrag och bestyr kommer att innefattas i den aflöning, gällande stat upptager.

3:o. De med hvarje befattning förenade tjänstgöringspenningar, arfvode eller missräkningspenningar få uppbäras endast för den tid, tjänstens innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöringen befriad, utgå till den, som tjänsten förrättat; dock må Fullmäktige kunna medgifva den tjänsteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjänst, att uppbära de för samma tjänst anvisade tjänstgöringspenningar, arfvode och missräkningspenningar eller någon del deraf.

4:o. Tjänsteman vid Riksgäldskontoret får icke annan tjenstebefattning utom Riksgäldskontoret mottaga. Den, som till tjänsteman vid Riksgäldskontoret utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda.

Tjänsteman, som till följd af förut gällande stadganden innehar tjänst utom Riksgäldskontoret, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjänstgöringen i Riksgäldskontoret hinderlig.

§ 32.

Till *belöning för extra arbeten* och till *uppmuntran för extra ordinarie*, som ådaglagt synnerlig flit och skicklighet, ega Fullmäktige att använda åtta tusen kronor årligen; dock får hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. För öfrigt ega Fullmäktige icke att tilldela betjeningen vid Riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar eller andra arvoden än de i aflöningsstaterna och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 33.

Såsom *begravningshjälp* eller *understöd för sterbhusen* efter aflidne omedlade tjänstemän och vaktbetjente vid Riksgäldskontoret och f. d. Generalassistentkontoret ega Fullmäktige att, under loppet af hvarje år, disponera en summa af högst två hundra tjugufem kronor.

§ 34.

Derest *Enke- och Pupillkassans vid Riksgäldskontoret* afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans *inkomster* under året *understigit de utbetalningar*, som derunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna *bristen*, inom ett belopp af högst två tusen två hundra femtio kronor för året, af Riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under vilkor, att delegarnes bidrag under tiden utgå utan förminskning af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för enkor och barn efter embets- och tjänstemän samt vaktbetjente vid Riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en fjerdedel af den ordinarie lön, hvilken den aflidne delegaren senast vid detta verk innehaft, och för tjänstemäns samt vaktbetjentes vid f. d. Generalassistentkontoret efterlemnade enkor och barn icke utöfver fem sextondedelar af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjänstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Angående Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

§ 35.

De till *Riksgäldskontoret* hörande och dit *anslagna medel* må icke, under någon förevändning eller med hvad vilkor som helst, derifrån ryckas eller användas till andra behof, än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som deremot strider, vare kraftlöst (68 § Regeringsformen). Och må, vid liqviderande af Riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan Riksdagens särskilda samtycke, icke medgifvas.

§ 36.

Riksgäldskontoret eger att emottaga de *medel*, hvilka kunna inflyta vid *försäljning* af *Kronan tillhöriga hus i städerna*; hvarifrån dock undantagas auktionsmedlen för sådana hus, som äro inköpta för Kongl. Flottans i Karlskrona behof eller för allmänna magasinsinrättningens räkning, så vida ej dessa medel blifvit af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 37.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för *Höganäs stenkolsverk*, alla öfriga verk, som nu äro förpligtade till bergverkstiondes utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedannämnda verk angår med följande vilkor och förbehåll:

a) för *Tunabergs kopparverk*, att dess egare inom 1878 års slut antingen till Kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmänning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan varda bestämdt, till Riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmänningen, som, sedan de till skogsfång derifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för *Löfås silfververk*, att egarne af detta verk före 1878 års slut till Riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

c) för *Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk*, att egaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till Riksgäldskontoret inbetalar löse-skillning för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre; samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af befrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda vilkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så eger Riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda vilkor komma att till Riksgäldskontoret inbetalas.

§ 38.

Om Kongl Statskontoret erhåller större *behållningar* å sina räkningar i Riksbanken, än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, eger Riksgäldskontoret att i afräkning å Riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvilkor, som af Fullmäktige medgifvas, sådana *behållningar* af Kongl. Statskontoret till *förvaltning mottaga*.

§ 39.

Från Kongl. Statskontoret eger Riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1900 och 1901 utbekomma de i hvartera årets riksstat till utgående från Riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till *riksdags- och revisionskostnader* samt *aflöningar*, äfvensom till *räntor* och *afbetalningar å statsskulden* efter afdrag af till Riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den liqid, som skall för det sistförflutna året i Riksgäldskontoret med statsverket upprättas, Kongl. Statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till Riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från Riksgäldskontoret utgått.

§ 40.

Som Riksdagen år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller derefter inflöte för försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, af åtskilliga *mindre kronolägenheter* och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af Statskontoret levereras till Riksgäldskontoret att der särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af *skogbärande eller till skogsodling tjenlig mark*, finge, i den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kongl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från

de till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kongl. Maj:t disponeras, åligger det Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under vilkor, att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, och i sammanhang dermed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde inlevereras till Riksgäldskontoret och der bokföras på sätt stadgadt vore angående köpeskillingarne för de kronoegendomar, som såldes enligt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888, influtna eller hädanefter inflytande medel må för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 Januari 1889, af Kongl. Maj:t disponeras; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, utbetala samma medel.

Riksdagen år 1891 har medgifvit, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar må försäljas, dock under samma vilkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till Riksgäldskontoret och bokföring derstädes, som i nästföregående stycke omförmälas, *dels ock* att ej mindre köpeskillingarne för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarne för de egendomar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgifvande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kongl. Maj:t disponeras; åliggande det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Riksdagen har härefter år 1894 medgifvit, att enahanda bestämmelser rörande ifrågavarande köpeskillingar må vara gällande med afseende å de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut fattades under tiden till och med 1897 års utgång, hvilken tid af 1897 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1900 och af innevarande års Riksdag till och med utgången af år 1903; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, såsom förut uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

§ 41.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för *undsättningar* vid *missväxter* eller *felslagna skördar* afsedda medel,

intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlemnas till Riksgäldskontoret; hvaremot det åligger Riksgäldskontoret att sådana mottagna medel, enligt Kongl. Maj:ts föreskrift, Kongl. Statskontoret uppå dess requisitioner tillhandahålla.

§ 42.

Riksdagen har år 1899 bemyndigat Riksgäldskontoret att i utlandet mot statsobligationer *upptaga ett lån* å tjugufem millioner kronor *att tillhandahållas Riksbanken*, som å sin sida har att å tid samt på sätt och villkor i öfrigt, hvarom öfverenskommelse mellan Fullmäktige i Riksbanken och Fullmäktige i Riksgäldskontoret kan komma att träffas, till Riksgäldskontoret återbetala de erhållna lånemedlen samt ersätta Kontoret alla de utgifter och kostnader, som genom medlens upplåning åsamkas Kontoret för den tid, under hvilken samma medel af banken disponeras.

§ 43

(kommer att innehålla Riksdagens blifvande beslut om Riksgäldskontorets upplåning.)

§ 44.

Då obligationer och räntekuponger för de af Riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda *preskriptions-tid* hos Riksgäldskontoret föredetta, skola de medel, hvilka för infriande af sådana obligationer och räntekuponger innestå hos de för lånen afsatta likvidations- och amortisementsfonder, öfverföras till Riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af Kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 45.

De till Riksgäldskontoret influtna medel eller aflemnade behållningar äfvensom de för järnvägsbyggnaderna upplånta medel samt detta verks öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, insättas i Riksbanken eller hållas *allmänna rörelsen till handa och göras räntebärande* genom deras utlåning på sätt, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret anse innefatta full sä-

kerhet; egande Fullmäktige jemväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras. Vid utlåning skola Riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågavarande lån skall till Riksgäldskontoret erläggas, må, med afseende å så väl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af Fullmäktige bestämmas.

§ 46.

För bestridande af Riksgäldskontoret åliggande betalningar eger detta verk att begagna ett *kreditiv i Riksbanken* till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet derom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 47.

Derest sådant för verkställigheten af Riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, ega Fullmäktige att anskaffa dertill erforderliga medel genom upplåning mot Riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnandet af krediter på vilkor, som Fullmäktige ega bestämma; egande Fullmäktige derjemte att, *för beredande af tillgång till erforderlig kassaförstärkning åt Statskontoret*, i mån af behof upplåna medel mot vare sig Kontorets skuldförbindelser eller obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången, af Riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande åt Fullmäktige öfverlemnadt att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lemna Riksdagen särskilda föreskrifter.

§ 82.

Innevarande års Riksdag har uppdragit åt Fullmäktige i Riksgäldskontoret att låta genom lämplig person på Riksgäldskontorets bekostnad ombesörja tryckning i 1,000 exemplar af en särskild, med sakregister för-

sedd *samling af de utaf konstitutionsutskottet vid 1810, 1812 och 1815 års urtima riksdagar afgifna memorial* och öfriga expeditioner med dertill hörande handlingar af större vigt; egande Fullmäktige att bestämma försäljningspris för hvarje tryckt exemplar af samlingen äfvensom besluta och låta verkställa den kostnadsfria utdelning deraf, som Fullmäktige må finna böra ske.

Aflöningsstat för Riksgäldskontorets tjänstemän och vaktbetjening.

	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Arfvoden och missräkningspenningar.	Summa.	Ålderstillägg.
1 Sekreterare och ombudsman	4,400	*1,600	400	} 6,400	
1 Kamrerare	4,000	1,600	400		6,000
1 Kassör	3,500	1,200	800	5,500	
1 Revisor	2,500	800	—	3,300	} Efter fem års tjenstgöring inom graden kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio års tjenstgöring med ytterligare 500 kr.
1 Kassabokhållare	2,500	800	—	3,300	
1 Lånebokhållare	2,000	800	—	2,800	} Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 500 kronor.
1 Registrator och Kanslist	1,500	900	—	2,400	
1 Kammarskrifvare	1,500	600	—	2,100	} Efter fem års tjenstgöring kan lönen höjas med 100 kronor och tjenstgöringspenningarne med 100 kr.
1 Förste Vaktmästare	700	100	—	800	
1 Vaktmästare	600	100	—	700	
2 Vaktmästare	1,200	200	—	1,400	
Summa	24,400	8,700	1,600	34,700	

Vaktbetjeningen åtnjuter fri bostad med nödig vedbrand. Skulle denna förmån komma att för vaktmästarne eller någon af dem upphöra, äro de berättigade att i stället såsom tjenstgöringspenningar uppbära 200 kr. hvar.

* Så länge sekreteraren innehar fri bostad, utgå tjenstgöringspenningarne med endast 600 kronor; dock så, att, vid afdrag i följd af tjenstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjenstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet.

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages derjemte följande:

1:o) De med hvarje befattning förenade tjänstgöringspenningar, arfvode eller misräkningspenningar få uppbäras endast för den tid, tjänstens innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöringen befriad, utgå till den, som tjänsten förrättat; dock må Fullmäktige kunna medgifva den tjänsteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjänst, att uppbära de för samma tjänst anvisade tjänstgöringspenningar, arfvode och misräkningspenningar eller någon del deraf.

2:o) För bestridande af tjänstgöringen under semester ega Fullmäktige att anvisa till extra ordinarie tjänstemän arfvoden, beräknade efter ett tusen kronor för år.

3:o) Innehafvare af lön enligt förestående stat äro underkastade den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller den jemkning i åligganden, som kan varda stadgad, och böra de fullmakter eller konstitutorial, som för Riksgäldskontorets tjänstemän utfärdas, innefatta förbehåll om deras skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, som kunna dem åläggas.

Indragningsstat vid Riksgäldskontoret.

Kontorsskrifvaren <i>Axel Adolf Stridsberg</i>	kronor	1,500	—
--	--------	-------	---

Pensionsstat vid Riksgäldskontoret.

Förre Kassören, Kommissarien <i>Frans Christer Bolin</i>	4,400	—
Förre Kamreraren <i>August Leonard Stuart</i>	4,000	—
Förre Ombudsmannen <i>Leontius Hallman</i>	1,500	—
Förre Notarien <i>August Neijber</i>	3,000	—
Förre Registratorn och Kanslisten <i>Jakob Peter Ferdinand Montell</i>	2,500	—
Summa kronor	15,400	—

Anmärkning: Ofvanstående pensioner indragas vid innehafvarens frånfälle och äfven dessförinnan, så vida de för pensionernas utgående stadgade vilkor upphöra.